

BISER

Letnik XXVII

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

Sv. Bonaventura o srcu Jezusovem:

Pri tebi je vir življenja

***Premišluj, odrešeni človek,
kdo, kako velik in kako svet je ta,
ki zate visi na križu,
čigar smrt oživilja mrtve,
obžalujeta jo nebo in zemlja,
in ob njej se odpirajo skalni grobovi.***

DUHOVNA MISEL

Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte (prim. Mt 10,8)

Jezus nikakor ni hotel, da bi njegovo življenje ostalo skrito ob njegovih najožjih prijateljih in da bi ti veselo oznanilo o Božji ljubezni obdržali zase. Kakor je njega poslal Oče, tako je tudi on najprej skrbno izbral svoje učence, jim dal spoznati Božjo ljubezen in jih nato poslal med ljudi – v življenje. Dal jim je posebne naloge in zahteve, preko katerih bi ljudje lahko spoznali njega in veselo oznanilo, ki ga prinaša na svet.

Kljub vsem strahovom in napakam, ki so jih imeli učenci, jih je pooblastil za svoje odposlance. Dobili so moč, da so ga v vsej polnosti predstavili povsod, kamor so prišli. Opozoril jih je, da jih čakajo tudi hudi časi, toda obljubil jim je pomoč Svetega Duha.

Po zgledu apostolov je vse do današnjih dni vsak kristjan poklican za pričevalca, apostola sodobnega časa. To ne pomeni, da smo vsi nadarjeni govorniki ali pogumni oznanjevalci. Daleč od tega. Toda če pripadamo Jezusu, naše življenje stalno govori o njem.

Čeprav morda nismo naredili nobenega izpita iz Sveta pisma, vseeno lahko na kratko povemo, kaj je Jezus storil za nas. Odkar smo se darovali njemu, se je življenje spremenilo. Zato lahko, če nas kdo vpraša, povemo svojo osebno izkušnjo o tem, kar smo od njega »zastonj prejeli«. Sploh ni pomembno, če se nam besede zatikajo, saj glavno pričevanje ni v besedah, ampak v spremenjenem življenju, kadar on prebiva v njem.

Nekatere ljudi v Cerkvi pa je Bog poklical za »posebne« oznanjevalce. To so kristjani, ki Jezusovo oznanilo posredujejo na drugačen način – so duhovniki, redovniki, misijonarji ... Ti še na poseben način oznanjujejo, hkrati pa poskušajo ljudem pokazati, s čim se morda od Boga oddaljujemo in upiramo njegovi ljubezni. Vabijo nas k spreobrnitvi in nam v moči Jezusove daritve na križu podeljujejo spravo z Bogom.

Vsak oznanjevalec pa je v življenju brez moči, če nima Jezusovega Svetega Duha. Brez

DUHOVNA MISEL

njega ne more ljudem svojim življenjem in besedo posredovati osvobajajočega drugim popolnoma »zastonj« oznanila. Jezus Kristus želi, da približujemo Boga. smo vsi verujoči njegove priče, njegovi apostoli, da tako s

Župnik Edi Vajda

Ljubezen do naroda in domovine

V juniju se spominjamo 30 let naše domovine in ponovno se bomo spomnili začetkov naše samostojne Slovenije. Morda je ravno pravšnja Božja beseda: »Ne bojte se!« V kolikor bomo živeli po Božjih vzpodbudah in se jih držali, potem bo rasla ljubezen med nami, ljubezen do naroda in do Boga.

Ljudje smo namreč ustvarjeni za ljubezen! Kristjani imamo samo eno veliko nalogo: da v svojem življenju na izviren način, v skladu s svojimi darovi in svojim značajem, vključeni v svoj prostor in čas, uresničujemo ljubezen do Boga, do ljudi in do vsega sveta; slednji pa se začinja prav v okviru domovine.

In kakšna naj bo torej ljubezen današnjih Slovencev do svojega naroda in svoje domovine?

Najprej naj bi vsi imeli zdravo narodno zavest. Zavedali naj bi se, da je narod velika vrednota, Božji dar, za katerega moramo biti Bogu in vsem, ki so nam to bogato doto ohranili in posredovali, iskreno hvaležni. Kakor po evangeljskem nauku ne smemo nikogar sovražiti in moramo vse narode spoštovati ter z njimi živeti v miru in slogi, tako moramo svoj narod kot naravno skupnost, kateri pripadamo, iz vsega srca ljubiti.

Ljubezen do naroda in domovine pa ne sme ostati le v mislih, čustvih in besedah, temveč mora vse bolj prehajati v dejanja. Vsi naj bi, vsak po svojih močeh, ustvarjalno sodelovali pri vsestranski prenovi in rasti celotnega naroda, pa naj gre za duhovno, etično-kulturno, gospodarsko, politično ali katero drugo področje.

DUHOVNA MISEL

Ob Slomškovem zgledu vsenarodno spravo, za naj bi tudi danes znali še sodelovanje v miru in slogi, posebej spoštovati in ljubiti zlasti vseh, »ki dobro v srcu lepo slovensko besedo, hkrati mislimo«, kot pravi France pa bi naj usmerjala vse naše Prešeren v naši Zdravljici. dejanje, skrb za edinost, za

Domoljubnost

Slovenci smo si že davno izbrali nebeško mater Marijo za svojo posebno zaščitnico. Njej v čast so naši predniki postavili največ cerkva in kapel, njej je posvečenih največ najlepših verskih pesmi, k njej so se zatekali Slovenci ob različnih nevarnostih: ob lakoti in boleznih, ob požarih, povodnjah in drugih naravnih nesrečah, ob turških vpadih in vojnih grozotah. Vedno se je Marija izkazala kot tista, ki pod plašč svoje materinske ljubezni z razumevanjem in tolažbo sprejema svoj narod. Ona je res kraljica Slovencev in varuhinja našega naroda. Tudi nas uči ljubiti svojo domovino, delati za njen blagor – uči nas kreposti domoljubnosti.

Domoljubnost je krepost človeka, ki ljubi dom in domovino, ki je zanj pripravljena kaj dobrega storiti, ki ceni vrednote svojega naroda, ne da bi pri tem zaničeval druge in se umikal v pretirani

nacionalizem. Domoljubnost ni le občečloveška, ampak tudi pristna krščanska krepost, ki temelji na dejstvu, da je Bog »hotel ljudi posvečevati in zveličati ne posamič ali brez vsakršne medsebojne zveze, temveč jih je hotel narediti za ljudstvo, ki ga bo v resnici priznavalo in mu sveto služilo« (CS 32). Jezus sam se je prostovoljno podrejal postavam svoje domovine in hotel živeti življenje poštenega domoljuba.

Škof Slomšek, velik slovenski domoljub, je svojim rojakom polagal na srce: »Ljubezen do svojega naroda mora biti eden najdragocenejših biserov v čednostnem vencu vsakega moža. Kdor svojo domovino ljubi, ji iz srca želi, kar je zanj dobrega in koristnega. Naj bi vsi navdušeni rodoljubi nikdar ne pozabili biti vselej tudi goreči in odkritosrčni kristjani!«

POČITNICE

Prihajajo poletne počitnice - čas, ko se lahko več družimo in pogovarjamo

Pogovor je prvo, na kar pomislimo ob vprašanju, kaj so medčloveški odnos in komunikacija.

Ljudje smo res bitja besed in jezika. Po izrečenih besedah drug drugega spoznavamo, z besedami si posredujemo informacije, se zblížujemo in vzdržujemo medsebojno bližino, z njimi drug drugega navdušujemo in krepimo. Prav tako pa lahko z govorjenjem drug drugega zavajamo, se oddaljujemo drug od drugega, si med seboj zadajamo udarce in rane. Tudi molk nas povezuje, ko zavlada, če ni besed ali bi te bile napačne, ko bi razdvajale in škodile sožitju.

Hrana za človekovo osebno rast in vezivo za medčloveško sožitje so lepe besede, ki nosijo spodbudno izkušnjo in lepo doživljanje. Prava je tista pripoved, v kateri se sliši šepet toplega človeškega srca – torej lepa osebna zgodba.

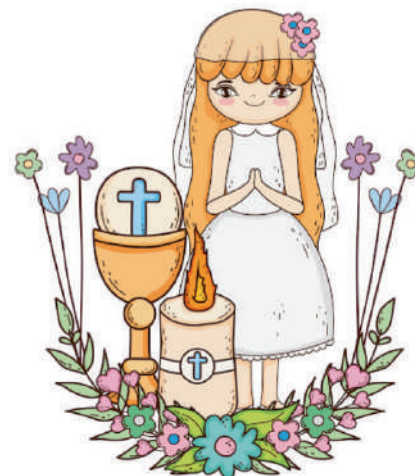
Tudi pametne besede

so dragocene, toda bolj za uspešno delo kot za lepe odnose. Za lepo sožitje so pomembne tople in mile besede iz srca. Vezivo med zidaki v sožitju ljudi je pripovedovanje lepih zgodb drugemu in dobro poslušanje njegovih lepih pripovedi. Ljudje imajo radi človeka, ki jim pripoveduje lepe reči in jih zna dobro poslušati. Lepe besede, ki jih govori, in dobro poslušanje pa gradi tudi njega samega: s temi zidaki sam sebe zida v visoko stavbo dobrega in v sebi trdnega človeka.

To poletje se torej učimo pripovedovati drugim lepe zgodbe – take, ki dvigajo nas in tistega, ki nas poslušča. To poletje se učimo drug drugega dobro poslušati; po njegovi pripovedi ga hvaležno pohvalimo za tisto, kar nam je bilo v njegovih besedah posebej všeč!

PRVO OBHAJILO

Priprave na prvo obhajilo so potekale v okviru rednega verouka, ki se je po prvomajskih praznikih preselil spet v veroučne učilnice in ob vikendih pri šmarnicah. Prvo obhajilo pa je bilo v soboto, 5. junija. K prvemu obhajilu je pristopilo sedem prvoobhajancev. Vse je potekalo v okviru varnostnih ukrepov zaradi koronavirusa, tako priprave kot sama prva sveta spoved in slovesnost obhajila. Običajno so obhajila ob nedeljah, na Gospodov dan, tokrat izjemoma v soboto.

O pripravah, o čakanju na prvo sveto spoved, ki je bila v petek, 4. junija in o čakanju na prvo sveto obhajilo, ko so si v župnišču otroci skupaj s starši izbirali primerne obleke, so prvoobhajanci povedali:

Vsega se zelo veselim. *(Nana)*

Zanima me, kakšna je posvečena hostija. Veselim se, da bom imela končno čisto srce in sprejela Jezusa. Veselim se, da bom pri maši lahko brala. *(Hana)*

Eno uro prej ne jem, da bom lahko sprejel Jezusa. *(Filip)*

Pri šmarnicah je bilo fajn, ko sem lahko brala prošnje, ko smo veliko peli. Veselim se, da bom v spovednici lahko povedala svoje grehe. Komaj čakam posvečeno hostijo. *(Monika)*

Čakam in se veselim, da sprejemem Jezusa v srce. *(Ana)*

Katehistinja Marija

- 15. junij, torek**, srečanje staršev birmancev na Ravnah ob 18.00
17. junij, četrtek, srečanje staršev birmancev v Kotljah ob 17.00
17. junij, četrtek, začetek devetdnevnic za birmance, v Kotljah ob 17.30, na Ravnah ob 19.00
24. junij, četrtek, ob 18.00 srečanje vseh birmancev z nadškofom na Ravnah
26. junij, sobota, sv. birma, ob 9.00 v Kotljah, ob 11.30 na Ravnah
4. julij, nedelja, sv. birma in lepa nedelja na Strojni; ob 11.00 sv. maša s procesijo
10. julij, sobota, romanje treh župnij na Uršljo goro; ob 11.00 sv. maša
11. julij, nedelja, lepa nedelja pri sv. Mohorju in Fortunatu na Šrotneku; ob 10.00 sv. maša s procesijo
25. julij, nedelja, lepa nedelja pri sv. Marjeti v Kotljah; ob 10.00 sv. maša s procesijo
1. avgust, nedelja, lepa nedelja pri sv. Neži na Koroškem Selovcu; ob 11.00 slovesna sv. maša s procesijo in blagoslov avtomobilov

Dostojanstvo božjega otroštva so prejeli

5. Vida Lednik; 6. Filip Rožen Likar; 7. Inja Trup;
8. Nikolaj Miklavc

H Gospodu po večno plačilo je odšla

10. Liljana Ott, 70 let, Kotlje 7b

Odgovorni urednik: Edvard
Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner
Naklada 50 izvodov